

РЕШЕНИЕ

№ 170

гр. Варна, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. П. Славов

Членове: Петя Ив. П.
М. Кр. Маринова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
като разгледа докладваното от М. П. Славов Въззивно гражданско дело № 20233000500276 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано по въззивна жалба на КПКОНПИ, гр. София, против решение № 260002/21.03.23г., по гр.д. № 600/16г. на ОС-Добрич, с което е отхвърлен иска й против П. Д. П., Р. Д. П., и двамата от *, и „Рос Експорт“ ЕООД със седалище гр. *, иск по чл. 74, ал. 1 от отменения Закон за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество /ЗОПДНПИ/ за отнемане на основанията по този закон и по реда на ЗПКОНПИ с оглед правилото на § 5, ал. 2 от ПЗР на ЗПКОНПИ в полза на Държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност 342 662.53 лева /след допуснатото изменение/, а именно:

- от ответника П. Д. П. на осн.чл.63 ал.2 т.1 от ЗОПДНПИ – суми, представляващи равностойност на погасен кредит; лични вноски по разплащателна сметка; вноски от трети лица по банкови сметки; равностойността на отчуждени дружествени дялове от капитала на търговски дружества;

- от ответницата Р. Д. П. на осн.чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗОПДНПИ– недвижим имот, придобит на възмездно правно основание по време на брака й с първия ответник, и в нейна изключителна собственост след прекратяване на брака помежду им, а именно: ½ идеална част от недвижим имот, находящ се в землището на с. Кр., община Кр., с обща площ от 126.075 дка, представляващ имот I от летище с. Кр. – земя, прилежаща площ към сгради в стопанския

двор, ведно с построените в нея сгради: склад – ПМС със ЗП от 15 кв.м., склад – ПМС със ЗП от 9 кв.м., административна сграда със ЗП от 68 кв.м., самолетна писта, представляваща асфалтова настилка на площ от 10.300 дка, сграда – МЖ със ЗП 37 кв.м., сграда – МС със ЗП от 935 кв.м., открит навес на площ от 529 кв.м., писоар със ЗП 4 кв.м., трансформатор със ЗП 18 кв.м., ХМС – служба на площ от 41 кв.м., заедно с направените към тях подобрения: асфалтова настилка с площ 7 002 кв.м., каменна настилка на площ от 135 кв.м., бетонна настилка на площ от 480 кв.м., паркови площи на площ от 6 364 кв.м., тревни площи – резервна писта на площ от 99 805 кв.м. по парцеларен план на „Стопански двор – летище” в землището на с. Кр., общ Кр., придобит с нотариален акт № 152, том III рег.№ 5393, дело № 545/21.12.2006г., на стойност 120 000 лева;

- солидарно от ответниците П. Д. П. и Р. Д. П. на осн. чл.63, ал. 2, т. 2 във вр. с чл.72 от ЗОПДНПИ паричната равностойност на отчуждено семейно имущество (недвижим имот, находящ се в с. Ст. К., община Д., с ЕКАТТЕ 69198, представляващ нива на площ от 40.000 дка, както и на отчужден лек автомобил;

- от ответника „Рос Експорт“ ЕООД, на осн. чл. 66, ал. 2 от ЗОПДНПИ движими вещи, придобити от дружеството, като контролирано от първия ответник, а именно: полуремарке „К. С. 343” с рег.№ *; полуремарке „Шм. С. 24” с рег. № *.

В изпълнение на указанията, дадени на ищеца КПКОНПИ, гр. София (въззивник в настоящото производство), да направи уточнение дали претендираните за отнемане парични суми, за които е посочено в исковата молба, че представляват: равностойност на погасен кредит, съответно вноски по банкови сметки на ответника П.; вноски от трети лица по банкова сметка на ответника П.; равностойност на отчуждени дружествени дялове в капитала на различни търговски дружества; пазарни стойности на отчуждени недвижим имот и МПС, са налични в патримониума на съответния ответник в края на проверявания период, с молба от 31.07.23г. представител на КПКОНПИ е уточнил, че претендираните за отнемане парични суми не са налични в патримониума на ответниците в края на проверявания период.

С молба от 29.08.23г. ищецът е направил пред съда изявление за частичен отказ от иска, по който настоящият съд е постановил определение № 444/31.08.2023г., с което частично е прекратено исковото, респективно и въззивното производство, на осн. чл. 233 от ГПК. Поради това предмет на въззивното производство е въззивната жалба на Комисията срещу решението на първоинстанционния съд, с което е отхвърлен иска й в частта му за отнемане на незаконно придобито имущество от ответниците в размер на 144 800 лв., формиран, както следва:

1. На осн. чл. 142, ал. 2, т. 2, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ от Р. Д. П. – ½ (една втора) идеална част от недвижим имот, находящ се в землището на с. Кр., община Кр., с обща площ от 126.075 дка, представляващ имот I от

летище с. Кр. – земя, прилежаща площ към сгради в стопанския двор, ведно с построените в нея сгради, подробно описан по-горе;

2. На осн. чл. 142, ал. 2, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ от „Рос Експорт“ ЕООД - полуремарке „К. К. 343” с рег.№ * и полуремарке „Шм. С. 24” с рег. № *.

Поради необжалването му, определението е влязло в сила.

Във въззивната се поддържа, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Счита се, че съдът неправилно е приложил материалния закон при преценката на обхвата и начина на определяне на придобитото от ответниците през проверявания период имущество, за да достигне до извода, че установеното несъответствие е в размер под 150 000 лв. Не се възприема извода на съда, че паричните средства, преминали през банковите сметки, които не са налични в края на изследвания период, не формират превишение на имуществото и не могат да обосноват несъответствие, поради което и не подлежат на отнемане. Изложени са съображения относно съдържанието на понятията, въведени с приложимия ЗПКОНПИ – „имущество“ и „незаконно придобито имущество“, както и предпоставките за отнемане на имущество, определено като незаконно придобито. Поддържа се становището, че внесените по банкови сметки парични средства, за които няма данни да са трансформирани в друг вид имущество, следва да се определят като „имущество“, придобито в проверявания период и да участват при преценка относно наличието на „значително несъответствие“ между „имущество“ и „нетни доходи“. Оспорва се и приетият от съда размер от 32 000 лв., вместо посочения от вещото лице по СИЕ от 153 000 лв. като стойност на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от придобития от Р. Д. П. недвижим имот в с. Кр. на 21.12.06г. с НА № 152 при равни части с В. Д. Т.. В тази връзка се сочи, че вписаната в този НА данъчна оценка на имота е в размер на 305 953.80 лв. и поради това сделката се счита за симулативна в частта относно вписаната покупна цена. Оспорва се и извода на съда, че поради вписването на апорт за този недвижим имот в търговския регистър на 08.10.13г., то отнемането му в полза на държавата е невъзможно. В тази връзка е посочено, че след като апортът не е вписан в имотния регистър преди вписване на възбрана върху имота като обезпечителна мярка в полза на КПКОНПИ и към момента на вписване на исковата молба по делото, то същият е непротивопоставим на държавата в лицето на Комисията по арг. от чл. 73, ал. 5 от ТЗ. Наред с горното въззивникът се позовава и на допуснато от първоинстанционния съд процесуално нарушение чрез непроизнасяне по искането на ищеца за предоставяне на по-дълъг срок за предприемане на действия по изменение на иска относно апортирания имот в с. Кр., обусловен от необходимостта от вземане на решение на самата КПКОНПИ в тази насока. Счита се, че неправилно съдът е намалил разходите за издръжка на домакинството, определени от вещото лице, което рефлектира на определянето на размера на нетния доход и оттам върху несъответствието

между имуществото и нетния доход на ответниците. По същия начин, неправилно са били изключени и разходите за задгранични пътувания, поддържайки, че размерът им следва да се определи именно по реда на Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина. Поради всичко изложено се поддържа, че ищецът е доказал наличието на значително несъответствие в пъти над установения в закона размер от 150 000 лв. за целия проверяван период. По тези съображения се претендира отмяна на решението и уважаване на предявения иск, ведно с присъждане на разноски по делото.

В предвидения в закона и указан от съда срок е депозиран отговор на въззивната жалба от насрещните страни П. Д. П. и Р. Д. П., и двамата, представлявани от адвокатско дружество „Я. и съдружници“, гр. Д., последното – чрез адв. З.. Жалбата се счита за неоснователна, а обжалваното решение – за правилно, обосновано и законосъобразно. Сочи се, че от доказателствата по делото е установено, че пазарната стойност на придобитите от ответниците в периода на проверката недвижими и движими вещи възлиза на общо 75 275 лв., което определя и стойността на придобитото имущество. Счита се, че в последното не следва да се включват получените от ответника от трети лица суми в общ размер на 605 098.68 лв., нито пък внесените от него общо 91 683.49 лв. по банкови сметки, тъй като в имуществото следва да се включват, само ако същите са в наличност към края на проверявания период. В тежест на ищеца е да докаже, че имуществото съществува в края на периода, а не е в тежест на ответника да доказва, че влязло в патримониума имущество е напуснало този патримониум и по какъв начин. След като такова доказване ищецът не е провел, то и неналичните в края на периода суми са престанали да бъдат част от имуществото и да бъдат използвани при определяне размера на несъответствието. Поради това крайният извод за липсата на значително по смисъла на закона несъответствие в имуществото, е обоснован и законосъобразен. Претендира се решението да бъде потвърдено.

В указания срок не е депозиран отговор на въззивната жалба от „Рос Експорт“ ЕООД.

За да се произнесе настоящият съд прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционното производство е образувано по подадената на **16.11.16г.** искова молба, с която Комисията е предявила на осн. чл. 74, ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.) иск за отнемане на имущество на обща стойност от 422 276.53 лв. от ответниците П. Д. П., Р. Д. П. и „Рос Експорт“ ЕООД, гр. Д., за което се твърди, че е незаконно придобито през периода на извършената против П. проверка от **23.09.2004г. до 23.09.2014г.** В исковата молба Комисията е посочила, че е образувала проверката (видно и от протокол за започване на проверка в т. I, л. 87) въз основа на постъпило уведомление от органите на прокуратурата (същото е в т. I, л. 44) за привличане на П. П. като

обвиняем по ДП № 69/12г. по описа на ОСЛО при ОП-Добрич, за това, че на 13.12.06г. като управител на „П-П“ ООД е избегнал плащане на данъчни задължения по реда на ЗДДС в особено големи размери – 28 016 лв., като при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите, съставил и използвал документ с невярно съдържание и по този начин приспаднал данъчен кредит в посочения по-горе размер – престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 6, пр. 1 и 2 и т. 7 от НК. Същото попада в хипотезата на чл. 22, ал. 1, т. 8 от ЗОПДНПИ.

С решение № 327/13.07.16г. на Комисията е било образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, а с решение № 487/19.10.16г. на Комисията е прието да се внесе искане в съда за отнемане на незаконно придобито имущество от ответниците (в т. I, л. 23-42).

За да обоснове основателността на предявения иск Комисията е посочила, че: ответниците са били в граждански брак за периода от *г. до *г., от който са родени и децата им Д. П. Д. (р. на *г.) и Н. П. Д. (р. *г.) - в тази връзка са представени извлеченията за гражданското състояние на лицата от НБД „Население“ – т. I, л. 83-86, както и решението за развод – т. IV, л. 1097-1098; през проверявания период ответниците са имали доходи, приходи или източници на финансиране общо в размер на 44 719.80 лв., обичайните им и извънредни разходи са възлизали в общ размер на 99 192.51 лв. (установен нетен доход в отрицателен размер от 54 472.62 лв.), но са придобили имущество на обща стойност от 710 731.32 лв., изразяващо се в следното: 173 810 лв. – разходи за покупка на недвижими имоти, 38 000 лв. – разходи за покупка на МПС, 17 510 лв. – разходи за придобиване на дружествени дялове в търговски дружества, 109 459.60 лв. – разход за погасителни вноски по кредити и суми по банкови сметки, 371 951.72 лв. – разходи за вноски по банкови сметки от трети лица. Поради това се е поддържало, че установеното несъответствие е в размер на общо **765 203.94 лв.** (сбора от стойността на посоченото имущество и отрицателния размер на нетния доход), което е значително по смисъла на приложимия към момента на подаване на исковата молба закон. Основавайки са на разпоредбите на посочения нормативен акт, Комисията поддържала, че е налице обосновано предположение, че имуществото на ответниците е незаконно придобито. Претендирало се е за отнемане в полза на държавата на преминалите и неналични към момента на приключване на проверката и на подаване на исковата молба в съда (съобразно уточнението, направено пред въззивната инстанция) парични средства, представляващи: равностойност на погасен от П. кредит в размер на 2 187.85 лв.; вноски от П. по банковата му разплащателна сметка в размер на 9 300 лв.; вноски от трети лица по банкова сметка на ответника П. в размер на 211 678.68 лв.; равностойност на отчуждени дружествени дялове в капитала на различни търговски дружества от П. – 5 000 лв. от капитала на „Тр. А. 69“ ЕООД, 10 лв. от „Рос Експорт“ ЕООД, 5 000 лв. от „Ст. 2005“ ЕООД и 2 500 лв. от „П-П“ ООД; пазарни стойности на отчуждени от двамата ответници П.и

недвижим имот в с. Ст. К., общ. Д., представляващ нива от 40 дка имот № 011038, парцел 38, масив 11 (в размер на 25 000 лв.) и л.а. „А. А6“, рег. № * (в размер на 16 800 лв.). Освен това от ответницата П. се е претендирало за отнемане на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от подробно описания по-горе недвижим имот в с. Кр. с обща площ от 126.075 дка, а от ответника „Рос Експорт“ ЕООД описаните по-горе две полуремаркета. Относно последното дружество е било посочено, че е било учредено от ответника П. на 14.01.10г., който е продал всички свои дялове на 12.01.12г. на трето физическо лице. Поради това ответникът П. е контролирал това дружество от момента на учредяването му до момента на продажбата на дяловете в същото. През този период това търговско дружество е придобило чрез покупка описаните две ремаркета, за които не е бил установен от Комисията източник на средства за покупката им.

Относно претендирания за отнемане от ответницата П. недвижим имот, представляващ $\frac{1}{2}$ (една втора) идеална част от имот, находящ се в землището на с. Кр., община Кр., с обща площ от 126.075 дка, представляващ имот I от летище с. Кр. – земя, прилежаща площ към сгради в стопанския двор, ведно с построените в нея сгради, подробно описан по-горе, Комисията е навела следните твърдения: с НА № 152, т. III, рег. № 5393, дело № 545/21.12.06г. Р. Д. П. и В. Д. Т. са закупили от физически лица този имот, за сумата от 64 000 лв. (при данъчна оценка за целия имот от 305 953.80 лв.), от която продавачите са получили при изповядване на сделката 11 200 лв., а остатъка от 52 800 лв. следвало да бъде изплатен в срок до 22.01.07г. Като действителна пазарна стойност на имота към момента на покупката му на 21.12.06г., Комисията е приела данъчната му оценка от 306 000 лв. С уточняваща молба от 07.12.16г. (т. IV, л. 1084) Комисията е посочила, че ответницата П. е получила $\frac{1}{2}$ ид.ч. от описания недвижим имот в с. Кр. съгласно утвърденото от съда с решение № 97/31.07.08г. споразумение по бракоразводното дело № 1430/08г. на РС-Добрич (приложено в т. IV, л. 1097-1098), поради което и имотът се претендира за отнемане от нея.

В подадени от всеки от ответниците П. и П. отговори на исковата молба са изложени съображения за неоснователност на иска, тъй като имуществата са били придобити със законни източници на средства, равностойността на отчуждените имущества е нереална и освен това не се намира в патримониума на ответниците. В отговора на исковата молба, подаден от ответницата П. се сочи още, че имотът в с. Кр. е бил включен в капитала на „В. 2013“ ООД.

Ответното дружество „Рос Експорт“ ЕООД не е подало отговор на исковата молба и не е изразило становище по делото.

С определението си по чл. 140 от ГПК за подготовка на делото, първоинстанционният съд е указал на ищеца, че е негова доказателствената тежест да установи твърдяната пазарна стойност на движимите и недвижимите вещи към датата на придобиването и отчуждаването им (т. IV, л. 1138-1143).

Съгласно момента на предявяване на иска, наведените в исковата молба твърдения по фактите и отправения до съда петитум, следва да се приеме, че приложимият закон е ЗПКОНПИ (по арг. от нормата на § 5, ал. 2 от ПЗР на същия, в редакцията на тази норма след изменението ѝ с ДВ, бр. 1 от 2019г., тъй като проверката и производството пред Комисията са започнали по ЗОПДНПИ /в сила от 19.11.12г. и отменен, считано от 23.01.18г./, но съдебното производство следва да се осъществи по реда на ЗПКОНПИ). Правната квалификация на предявения иск е по чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ. Произнасянето на първоинстанционния съд при същите предпоставки на действащия закон, но при цитирането на текстовете на отменения ЗОПДНПИ, не водят до извод за недопустимост на постановения съдебен акт.

Съдебното производство се явява допустимо с оглед представените писмени доказателства за надлежно сезиране на Комисията от прокуратурата за привличането на ответника като обвиняем в извършването на престъпление, посочени в списъка по чл. 22, ал. 1 от ЗОПДНПИ /отм./ (понастоящем - чл. 108, ал. 1 от ЗПКОНПИ), за постановяването на надлежни актове за образуване на проверка за установяване на незаконно придобито имущество, за образуване на производство за отнемане на незаконно придобито имущество и за внасяне на искане за отнемане на такова имущество от ответниците.

Съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, „значително несъответствие“ е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период, дори, когато проверката и производството за отнемане на незаконно придобито имущество са започнали по реда на ЗОПДНПИ /отм./ (в този см. виж Решение № 86 от 11.06.2020 г. на ВКС по гр. д. № 3930/2019 г., IV г. о., ГК).

По приложението на ЗПКОНПИ е налице постановено ТР № 4/18.05.23г., по т.д. № 4/21г. на ОСГК на ВКС, съгласно което не представляват „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период, както и не подлежи на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество. За да приеме горното задължително тълкуване на закона, ВКС е съобразил, че незаконно придобито и подлежащо на отнемане може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното лице през изследвания период, което е

налично и в края му - което съществува в патримониума на проверяваното или свързаните с него лица в края на изследвания период, към който момент може да бъде установено съответно превишение и релевантното несъответствие; само ако такова превишение и релевантно несъответствие бъде установено, може да се предположи, че наличното имущество в края на изследвания период е незаконно придобито. Имущество, което е напуснало патримониума на проверяваното лице, не може да бъде отнето от него - ако то се намира в свързани лица, се отнема от тях; ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата; ако отчуждаването не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от „приобретателя“.

Относно преминалите през банковите сметки на проверяваното лице и членовете на семейството му парични средства ВКС е посочил, че постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка. С изтеглянето на суми и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от горепосоченото имущество. Вместо тях част от него стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи /самите парични средства са движими вещи до момента, в който са в наличност/. Ако те са налице в края на изследвания период, формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Имуществото, което подлежи на отнемане, и значителното несъответствие между притежаваните активи и придобитото от законен източник, са неразривно свързани и не могат да бъдат разделяни с цел да се достигне до предвидената в закона разлика, обосноваваща отнемането. Законодателят е имал предвид наличие на фиксиран от него актив в края на проверявания период, който не може да бъде обяснен и оправдан със законни източници на доходи. Преминаването на суми по банкови сметки, които като краен резултат не са увеличили актива, не следва да се включват в него, независимо от техния размер.

В мотивите на цитираното ТР ВКС приема още, че стойността на т.нар. „значително несъответствие“ е специално законово понятие, означаващо превишаване с най-малко 150 000 лв. стойността на имуществото **/не на сбора на разходите/** над общата стойност на нетния доход за проверявания период. Едва когато такова несъответствие е налице, на проверка подлежи това какви са доходите на проверяваното лице за изследвания период, какъв е източникът на тези доходи и дали същите съответстват на придобитото имущество или не.

От така възприетото от ВКС разбиране на понятието „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ, следва, че евентуален „нетен доход“ (съдържателно определено като понятие в § 1, т. 8 от ДР на ЗПКОНПИ) в отрицателен размер, не съставлява „имущество“ и не следва да се „прибавя“

към установеното налично имущество. Евентуална разлика с отрицателен знак, получена при изваждането на размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му, от установените техни доходи, приходи или източници на финансиране, ще е доказателство за неизяснен източник на средства за съществуването на проверяваното лице и семейството му, но не представлява обогатяване, което да е налично, респ. да е „имущество“ по смисъла на ЗПКОНПИ.

Изхождайки от гореизложеното, настоящият състав на съда, за да се произнесе по основателността на предявения иск по делото, следва най-напред да установи **вида и стойността на придобитото от ответниците имущество в рамките на проверявания период**, *което все още е налично в техния патримониум към края на периода или е отчуждено по непротивопоставим на държавата начин* (оценени съгласно чл. 148 от ЗПКОНПИ), а при трансформация на имущество – стойността на наличното трансформирано имущество. Преминалите през банковите сметки парични средства, които не са налични в края на проверявания период, не са част от имуществото.

При това положение, ако при горното изследване се установи, че придобитото от ответника имущество през целия проверяван период е на обща стойност **под 150 000 лв.**, то не е нужно да се изследват доходите, приходите или източниците на финансиране на ответниците, както обичайните и извънредни разходи, за да се установява нетния им доход, тъй като несъответствието като величина няма да е значително по см. на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Съгласно нормата на чл. 148, ал. 1 от ЗПКОНПИ незаконно придобитото имущество се оценява по действителната му стойност към момента на неговото придобиване или отчуждаване, като относно недвижимите имоти и превозните средства – по тяхната пазарна стойност. Това не важи за оценката на имуществото, което Комисията е приела за действителна цена по извършени сделки.

За целта пред първоинстанционния съд е изслушано заключението на СОцЕ относно пазарните цени на МПС и недвижими имоти, които са били придобити и отчуждени от ответниците в периода на проверката (т. V, л. 1195-1232). Поради липса на поставена задача от Комисията, не е дадена оценка относно пазарните стойности към момента на придобиването им на полуремарке „К. К. 343” с рег.№ * и полуремарке „Шм. С. 24” с рег. № *, придобити от „Рос Експорт“ ЕООД, както и на закупения от ответницата на 21.12.06г. недвижим имот, представляващ ½ (една втора) идеална част от имот, находящ се в землището на с. Кр., община Кр., с обща площ от 126.075 дка, представляващ имот I от летище с. Кр. – земя, прилежаща площ към сгради в стопанския двор, ведно с построените в нея сгради, подробно описан по-горе. В заключението на СИЕ за пазарна стойност на този имот вещото лице е приело стойността на данъчната оценка – 306 000 лв., а за ½ ид.ч. от

имота – 153 000 лв. (т. V, л. 1331). Комисията е твърдяла в исковата си молба, че пазарната стойност към подаване на исковата молба на първото от двете посочени полуремаркета е 20 000 лв., а на второто – 4 800 лв., макар и същите да са били придобити от дружеството общо за сумата от 2 000 лв. (т. I, л. 15).

Отделно от горното, с молба от 18.09.17г. ответницата П. е представила справка от Търговския регистър относно вписаните данни за „В. 2013“ ООД, от които се установява, че: дружеството е учредено на 08.07.13г. от съдружниците Р. Д. П. и В. Д. Т. с равни размери на дяловото участие от по 5 лв.; на 08.10.2013г. по партидата на дружеството е вписан извършения от съдружниците В. Т. и Р. П. апорт на имот, находящ се в землището на с. Кр., община Кр., с обща площ от 126.075 дка, представляващ имот I от летище с. Кр. – земя, прилежаща площ към сгради в стопанския двор, ведно с построените в нея сгради, подробно описан по-горе. Непаричната вноска е остойностена на 327 410 лв. към момента на апорта (т. V, л. 1236-1237). След извършване на непаричната вноска дяловото участие на съдружниците е в размер на по 163 705 лв.

В тази връзка в с.з. на 05.12.17г. процесуалният представител на ищеца е направил изявление, че съобразно представената справка относно липсата на вписванията в СВ-Добрич по партидата на „В. 2013“ ООД (същата е в т. V, л. 1380), каквото е изискването на чл. 73, ал. 5 от ТЗ, то възражението за отчуждаването на този имот от ответницата, е неоснователно.

В исковата молба Комисията е твърдяла, че с определение № 511/19.07.16г. по ч.гр.д. № 398/16г. на ДОС е било допуснато обезпечение на бъдещите иски, предявени по настоящото дело (т. I, л. 19).

Изхождайки от задължителните указания по тълкуването на закона, дадени с цитираното по-горе ТР № 4/18.05.23г., по т.д. № 4/21г. на ОСГК на ВКС, като имущество, придобито от ответниците през проверяваните периоди, следва да бъде съобразено само онова, което е налично в края на проверявания период или е трансформирано в друго такова налично имущество. По делото се установи, че в края на проверявания период единственото налично имущество в патримониума на ответниците, което е придобито през този период, съставляват двете описани по-горе полуремаркета в патримониума на ответното дружество. Останалите посочени от Комисията като придобити имущества представляват или преминали и неналични по банковите сметки парични средства, или равностойности на отчуждени недвижими имоти и МПС, или равностойности на отчуждени дружествени дялове. Същите обаче не съставляват имущество по смисъла на приложимия ЗПКОНПИ.

Настоящият състав на съда съобрази приетото в т. 5 от Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 7/2012 г., ОСГТК, че вписването в книгите по ПВ няма конститутивен ефект - такъв ефект има вписването на дружество (или увеличение на капитала на съществуващо дружество) в търговския регистър. Независимо от това законодателят е

възложил на съдията по вписванията да извършва проверка на правата на вносителя с изрична разпоредба и ако доказателства за тези права не бъдат представени, извършването на вписването следва да бъде отказано. Отказът не може да засегне правата на дружеството, ако вносителят действително е бил собственик - в този случай вещното право е преминало от момента на вписване в търговския регистър, а вписването в книгите по ПВ е условие единствено за противопоставимост.

Тази противопоставимост е уредена в чл. 113 от ЗС. Според тази норма актовете по чл. 112 от ЗС до вписването им не могат да се противопоставят на трети лица, които по-рано са придобили от същия собственик и вписали вещни права върху недвижимия имот. Настоящата хипотеза обаче е съвсем различна, тъй като Комисията не е придобила вещни права върху претендирания за отнемане имот, а единствено е вписала най-рано през 2016г. възбрана като обезпечителна мярка върху апортирания още през 2013г. недвижим имот, който вече не е бил в патримониума на ответницата П. – не е налице конкуренция между правоприемници на вещното право от един и същи праводател, която следва да бъде разрешавана чрез приложението на чл. 113 от ЗС.

Отчуждаването на недвижимия имот от ответницата П. е чрез извършването на непарична вноска в неконтролирано от нея по см. на приложимия закон търговско дружество, поради което в нейния патримониум не са постъпили имуществени права, освен повишаване на дяловото участие в капиталово дружество. За последното липсва посочване на пазарна оценка от Комисията, нито ангажиране на доказателства по делото. Поради това и не следва да се отчита като придобито имущество за целите на настоящото производство.

При това положение, дори и да се приеме, че посочената от Комисията в исковата молба пазарна оценка на двете полуремаркета, е действителната такава към момента на придобиването им – от 24 800 лв. (макар и без всякакво доказване по делото и при изрично оспорване от ответниците), то същата е под 150 000 лв. След като стойността на придобитото имущество е по-малка от 150 000 лв., то не е необходимо да се извършва изследване на останалите компоненти, определящи „нетен доход“ на ответниците през проверявания период, за да са установи дали е налице „значително несъответствие“, защото, както се посочи и по-горе – евентуална отрицателна величина на нетния доход не е имущество и не следва да се „добавя“ към стойността на придобитото имущество.

Само на това основание предявеният против ответниците иск се явява изцяло неоснователен и първоинстанционното решение в обжалваната му част следва да се потвърди.

По разноските.

На осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ при отхвърляне на исковете на Комисията, същата следва да бъде осъдена да заплати дължимата държавна

такса за въззивното производство в размер на 2% върху обжалваемия интерес. В случая посочената от ищеца цена на висящата част от иска е била стабилизирана и възлиза на общо 144 800 лв. (посочената в исковата молба пазарна стойност на недвижимия имот в с. Кр. от 120 000 лв. и пазарни стойности на двете ремаркета от 20 000 лв. и от 4 800 лв.), поради което и дължимата ДТ за въззивното производство е в размер **на 2 896 лв.**

Въпреки отправеното от ответниците П.и с отговора на въззивната жалба искане за присъждане на разноски за въззивното производство, доказателства за такива не са представени и разноски в тяхна полза не следва да се присъждат.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260002/21.03.23г., по гр.д. № 600/16г. на ОС-Добрич, **в частите му**, с които е отхвърлен иска на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. София против П. Д. П., ЕГН *****, Р. Д. П., ЕГН *****, и двамата от *, и „Рос Експорт“ ЕООД, ЕИК *, със седалище гр. *, иск за отнемане в полза на Държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност 144 800 лева, а именно:

1. На осн. чл. 142, ал. 2, т. 2, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ от Р. Д. П. – ½ (една втора) идеална част от недвижим имот, находящ се в землището на с. Кр., община Кр., с обща площ от 126.075 дка, представляващ имот I от летище с. Кр. – земя, прилежаща площ към сгради в стопанския двор, ведно с построените в нея сгради: склад – ПМС със ЗП от 15 кв.м., склад – ПМС със ЗП от 9 кв.м., административна сграда със ЗП от 68 кв.м., самолетна писта, представляваща асфалтова настилка на площ от 10.300 дка, сграда – МЖ със ЗП 37 кв.м., сграда – МС със ЗП от 935 кв.м., открит навес на площ от 529 кв.м., писоар със ЗП 4 кв.м., трансформатор със ЗП 18 кв.м., ХМС – служба на площ от 41 кв.м., заедно с направените към тях подобрения: асфалтова настилка с площ 7 002 кв.м., каменна настилка на площ от 135 кв.м., бетонна настилка на площ от 480 кв.м., паркови площи на площ от 6 364 кв.м., тревни площи – резервна писта на площ от 99 805 кв.м. по парцеларен план на „Стопански двор – летище” в землището на с. Кр., общ Кр., придобит с нотариален акт № 152, том III рег. № 5393, дело № 545/21.12.2006г.,

2. На осн. чл. 142, ал. 2, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ от „Рос Експорт“ ЕООД - полуремарке „К. К. 343” с рег. № * и полуремарке „Шм. С. 24” с рег. № *.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (с **ново наименование съобразно изменението на Закона за отнемане на незаконно придобитото имущество, ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 6.10.2023 г.** - Комисия за

отнемане на незаконно придобитото имущество), гр. София, БУЛСТАТ *, да заплати в полза на Апелативен съд-Варна, по бюджета на съдебната власт - сумата в размер на **2 896 (две хиляди осемстотин деветдесет и шест) лв.**, представляващи дължима ДТ за въззивното производство, на осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението до страните при наличието на предпоставките за допускане на касационното обжалване съобразно чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____